

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurii Diaconu și Ion Guzun,
judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Vitalie Seu și de avocatul Ludmila Bîrcă în numele inculpatului Alexandru Lupei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Lupei Alexandru xxxx

și,

Seu Vitalie xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.10.2015-14.03.2017;

instanța de apel: 16.05.2017-07.11.2017;

instanța de recurs: 19.01.2018-13.03.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2017:
- **Lupei Alexandru** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 6 (șase) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin Decizia din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, fiindu-i stabilită inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- **Seu Vitalie** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Prin aceiași sentință au fost condamnați Tifin Iurii și Polizu Oleg, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, în perioada de timp de la 04.05.2015, ora 14.00 până la 05.05.2015, ora 13.00, **Lupei Alexandru** acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Polizu Oleg și Tifin Iurii și împărțind preventiv rolurile între ei, s-au deplasat cu automobilul de model „Hyundai H1”, cu număr de înmatriculare xxxx, la volanul căruia se afla Seu Vitalie, în apropierea depozitului companiei „Eneia Grup” SRL, situat pe str. xxxx, mun. xxxx, unde Seu Vitalie a rămas la volanul automobilului, iar Lupei Alexandru, Polizu Oleg și Tifin Iurii au pătruns pe teritoriul depozitului menționat, de unde au sustras pe ascuns 23 rolete de membrană PVC, cu costul unui rolet în sumă de 4485,20 lei, în valoare totală de 103 159,60 lei, le-au încărcat în automobilul „Hyundai H1” condus de Seu Vitalie, părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel companiei „Eneia Grup” SRL daune în proporții considerabile în mărime totală de 103 159, 60 lei.

În perioada de timp de la 04.05.2015, ora 14.00 până la 05.05.2015, ora 13.00, **Seu Vitalie** acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Polizu Oleg și Tifin Iurii și împărțind preventiv rolurile între ei, s-au deplasat cu automobilul de model „Hyundai H1”, cu număr de înmatriculare xxxx, la volanul căruia se afla Seu Vitalie, în apropierea depozitului companiei „Eneia Grup” SRL, situat pe str. xxxx, xxxx, unde Seu Vitalie a rămas la volanul automobilului, iar Lupei Alexandru, Polizu Oleg și Tifin Iurii au pătruns pe teritoriul depozitului menționat, de unde au sustras pe ascuns 23 rolete de membrană PVC, cu costul unui rolet în sumă de 4485,20 lei, în valoare totală de 103 159,60 lei, le-au încărcat în automobilul „Hyundai H1” condus de Seu Vitalie, părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel companiei „Eneia Grup” SRL daune în proporții considerabile în mărime totală de 103 159, 60 lei.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Lupei Alexandru prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii a invocat că:

- fiind audiat la etapa urmăririi penale, dar și în cadrul judecării cauzei inculpatul a declarat că vina nu o recunoaște, or, probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează fapta prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal, deoarece în faptele lui Lupei Alexandru lipsesc elementele

componentei de infracțiune incriminate, această infracțiune se atribuie la componenta materială, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari proprietarului, pe când probele prezentate și susținute de învinuire pe acest capăt de acuzare sunt insuficiente, irelevante și contradictorii;

- nu a fost stabilit cuantumul prejudiciului și astfel nu poate fi reținut că prin acțiunile sale inculpatul ar fi cauzat un prejudiciu material în proporții mari, or, la materialele cauzei nu există careva probe concludente, ce ar confirma care era valoarea reală a bunurilor, instanța nu a stabilit care este valoarea daunei materiale pricinuite de către inculpat părții vătămate, iar acuzarea nu poate întemeia învinuirea doar pe declarațiile părții vătămate care afirmă că paguba este de 103 159,60 lei, nefiind confirmate prin acte justificative. Mai mult, în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului nu au fost depistate bunuri din cele sustrate;

- semnul obligatoriu a laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, se exprimă prin acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane. Astfel, acuzatorul de stat nu a indicat în învinuirea adusă inculpatului prin ce acțiune nemijlocit întreprinse de către acesta se exprimă fapta prejudiciabilă comisă.

3.1. Împotriva deciziei a depus recurs ordinar și avocatul Druță Boris în numele inculpatului Seu Vitalie, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece:

- la compania „Eneia Grup” SRL lipsește evidența contabilă a rulajului de rolete și alte materiale, conform unui registru strict, iar în instanța de judecată reprezentantul legal al părții vătămate nu a demonstrat documentar dauna materială. Avocatul a indicat că, a înaintat un demers prin care a solicitat efectuarea expertizei complexe contabile, concluzia căreia ar fi demonstrat cu exactitate costul, numărul și evidența acestor materiale de construcție. La f.d. 29, vol. I este anexată lista de inventariere a stocurilor companiei, conform căreia s-a depistat lipsa de bunuri în valoare de 103 159, 60 lei, însă, această probă nu poate fi luată în considerație, deoarece la depozitul unde se păstrau bunurilor se ducea evidența corespunzătoare. Instanța nu a ținut cont de faptul că cele 23 role de membrană PVC, au fost sustrate în noaptea de 4 spre 5 mai 2015 nu din acest depozit, ci din păduricea din apropiere;

- instanța și-a întemeiat condamnarea lui Seu Vitalie pe versiuni neverificate, presupuneri, construite prioritar de către martorii Beregoi A., Băeș R., Șeicaș M., angajații companiei „Eneia Grup” SRL, care sunt persoane cointeresate pe caz.

3.2. Nefiind de-acord cu sentința a declarat apel în termen avocatul Barbăneagră Sergiu în numele părții civile SC „Eneia Grup” SRL, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral acțiunea civilă și dispusă încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții civile prejudiciul material în mărime de 103 159,60 lei, iar în privința lui Seu Vitalie să fie aplicată pedeapsă privativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că, în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpaților părții civile i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari în sumă de 103 159,60 lei, iar Seu Vitalie nu a recunoscut vina, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a restituit prejudiciul și prin urmare, pedeapsa stabilită de instanța de fond este una prea blândă care nu va atinge scopul pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Lupei Alexandru, Seu Vitalie, Tifin Iurii, Polizu Oleg au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(4) Cod penal, adică *furt, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, săvârșită de mai multe persoane, cu pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, vina acestora fiind dovedită prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, Barbăneagră Sergiu, administratorul „Eneia Grup” SRL, Pasecinic Aurelian, martorilor Beregoi Andrei, Baeș Roman, Șeicaș Mihail, Culceai Ivan, Culceac Eugeniu, Leuca Nicolai, precum și prin materialele administrate la cauza penală.

Colegiul penal a considerat că, argumentele menționate în apeluri, nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței, deoarece împrejurările în care inculpații au săvârșit infracțiunea au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

Instanța a respins alegațiile părții apărării precum că nu a fost demonstrată cauzarea prejudiciului material și mărimea acestuia, or, s-a stabilit faptul că astfel de rolete importa doar SC „Eneia Grup”, iar potrivit listei de inventariere a stocurilor din 06.05.2015 la companie s-a depistat neajuns în valoare de 103 159,60 lei.

Mai mult, potrivit *procesului-verbal de examinare a imaginilor video a*

camerelor de supraveghere a companiei din 14.09.2015, s-a constatat că la 05.05.2015, ora 06:01:52, apare un automobil de model „Hyundai”, de culoare albă, care în partea din față nu are numere de înmatriculare. Peste 5 secunde automobilul dispare din vizorul camerei video. La 06:11:18, în vizorul camerei din nou apare automobilul menționat, care se deplasează în direcția opusă. La fel, în partea din spate nu poate fi observată prezența numărului de înmatriculare. Prin examinarea imaginilor video de pe camera video nr.2 a aceeași companii, se observă partea din spate a magazinului. La ora 06:01:55, se observă automobilul vizat, care virează de pe carosabil și se deplasează în fâșia forestieră, dispărând din vizorul camerei de supraveghere video. La ora 06:11:15, automobilul iese din fâșia forestieră și se deplasează în direcția opusă.

Colegiul penal a constatat că avocații în apelurile declarate nu au prezentat probe verosimile și concludente în susținerea poziției de achitare, făcând trimitere doar la anumite norme din lege, menționând faptul că condamnarea inculpaților este bazată pe presupuneri, or, probele prezentate de partea acuzării demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților care a fost pe deplin dovedită.

De asemenea, Colegiul a considerat că instanța de fond întemeiat a dispus încasarea a 89704,00 lei, cu titlu de prejudiciu material, 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total 94 704,00 (nouăzeci și patru mii șapte sute patru) lei. Conform probelor din dosar, paguba pricinuită constituie 103 159, 60 lei, echivalentul a 23 rolete de membrană PVC, cu costul unei rolete în sumă de 4485,20 lei.

Totodată, trei rolete care reprezintă corpuri delictive și se păstrează la camera de păstrare al IP Botanica, instanța a dispus a fi restituite părții vătămate. Prin urmare, din suma de 103 159, 60 lei, corect s-a exclus suma de 13455,60 lei, ce constituie echivalentul celor trei rolete restituite.

La stabilirea pedepsei inculpatului Seu Vitalie instanța de fond a ținut cont de circumstanțele cauzei, de persoana celui vinovat, de faptul că el anterior nu a fost judecat, are doi copii minori la întreținere, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia și corect a aplicat față de ultimul pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendare.

La fel, la aplicarea pedepsei inculpaților prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal și anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, care se constituie între 5 și 10 ani, gravitatea infracțiunii săvârșite, care

se califică ca infracțiune gravă, de motivul acestora, care este unul material, de personalitatea vinovaților, de circumstanțele cauzei, ce reflectă acțiunile și rolurile fiecăruia dintre membrii grupului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Anterior inculpații Lupei Alexandru, Polizu Oleg și Tifin Iurii au mai fost condamnați, însă nu au conștientizat pericolul social al acțiunilor infracționale, nu s-au corectat și auto-reeducat. În aceste condiții, o pedeapsă prea blândă nu va fi capabilă să contribuie la realizarea scopurilor legii penale cum ar fi corectarea condamnaților, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceștia, cât și de alte persoane sau ar genera dispreț față de sancțiunea penală și nu va fi suficientă nici pentru starea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Împotriva hotărârilor a depus recurs ordinar avocatul Druță Boris în numele inculpatului Seu Vitalie, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului avocatul a indicat motive identice celor din cererea de apel.

5.1. Recurs ordinar a depus și avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Lupei Alexandru, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, indicând motive similare celor din apel.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul pledând pentru inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu actele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Seu Vitalie urmează a fi respins, iar recursul declarat de avocatul Bîrcă Ludmila necesită a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, doar în latura penală, din următoarele considerente.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Seu Vitalie

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit lecturând textul recursului ordinar declarat de avocat constată că titularul dreptului de recurs își întemeiază cererea, în drept, pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Pct. 6) stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța sesizează că recurentul, deși invocă drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu indică exact care anume din motivele cuprinse în respectivul temei pentru recurs, le consideră pertinente întru admiterea recursului ordinar declarat și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, instanța de recurs constată că argumentele recurentului nu-și găsesc confirmare, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în privința inculpatului Seu Vitalie, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus. În situația respectivă, decizia instanței de apel recurată fiind în corespundere cu prevederile art.417 alin.(1) Cod de procedură penală.

În aceiași ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, potrivit căreia Seu Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Seu Vitalie.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind întemeiată, cuprinzând răspuns la toate argumentele invocate de avocat în numele inculpatului Seu Vitalie, specificând motivele pe care s-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în cazul supus judecării avocatul - recurent își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunii imputate lui Seu Vitalie, solicitând pronunțarea unei decizii de achitare în privința inculpatului, argument care cade sub incidența pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă Colegiul reiterează că nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin

ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate, constatându-se în acțiunile inculpatului vinovăția manifestată prin intenție directă sub formă de sustragere în mod ascuns a bunurilor altei persoane, ceea ce reprezintă prezența *laturii subiective* a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal, iar întru confirmarea celor menționate, instanța de apel a pus la bază și procesul-verbal de percheziție din 12.05.2015, la domiciliul lui Seu Vitalie de pe str. xxxx, mun. xxxx, unde au fost depistate și ridicate 3 rulouri de membrană PVC care după anumite semne de marcaj, au fost identificate ca fiind identice celor sustrate din depozitul companiei „Eneia Grup” SRL, precum și procesul-verbal de examinare a imaginilor video a camerelor de supraveghere a companiei din 14.09.2015, care de fapt reprezintă probe forte pentru respingerea temeiurilor la care se referă autorul recursului și care nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri întemeiate.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de Seu Vitalie li s-au dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

De asemenea, Colegiul reține că motivele invocate în recurs sunt identice celor din apel și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat în numele lui Seu Vitalie, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*,

19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate în recursul ordinar de către avocatul Druță Boris sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil concluzia de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel în privința lui Seu Vitalie.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Lupei Alexandru

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, *instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă, dacă nu se agravează situația condamnatului.*

Din conținutul recursului declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila, rezultă că recurenta atacă decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, stipulând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia contestată, Colegiul lărgit atestă faptul că, instanța de apel a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale apărării, cât și ale acuzării, fapt ce face ca concluzia instanței de apel privind condamnarea lui Lupei Alexandru, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(4) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurentei referitor la nevinovăția inculpatului, deoarece concluziile privind vinovăția în săvârșirea infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane au fost bazate pe declarațiile participanților audiați, precum și materialele cauzei care au fost minuțios verificate, cercetate și apreciate obiectiv de către instanța de apel descrise la pct.4.1. al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le susține totalmente. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei atacate, care în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în faptele incriminate, astfel Colegiul consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor lui Lupei Alexandru. Mai mult, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, iar odată

invocate, instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

Potrivit jurisprudenței CtEDO în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Lupei Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina dânsului în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de avocatul-recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale. Afirmațiile recurente, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost colectate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător.

Prin urmare, instanța de recurs reține ca fiind întemeiată soluția instanței de apel în partea încadrării acțiunilor lui Lupei Alexandru în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, iar cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul lărgit constată că de către instanța de apel aceasta nu a fost individualizată corect, fiind o eroare de drept care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și care duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel în latura penală, din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri. Acest temei nu a fost invocat de către avocat în recursul ordinar, însă reieșind din prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului*, corectând eroarea comisă de către instanța de apel.

Colegiul lărgit menționează că, prin decizia instanței de apel din 07.11.2017, a fost menținută sentința primei instanțe din 14.03.2017, prin care lui Lupei Alexandru, în conformitate cu art. 82 alin. (2) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsă în baza art. 186 alin. (4) Cod penal de 6 (șase) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, iar în conformitate cu art. 84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin Decizia din 16.11.2015 a Curții de Apel Chișinău, fiindu-i numită inculpatului

pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pe motiv că Lupei a comis fapta fiind în stare de recidivă periculoasă, conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest sens, instanța menționează că, soluția primei instanțe este una incorectă și eronat menținută de către instanța de apel, deoarece, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.11.2015 Lupei Alexandru a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor la 21.01.2013, prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. e), 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, decizie care a devenit irevocabilă odată cu pronunțarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12.05.2016 (f.d. 31-40, vol. IV), iar fapta încadrată în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, a fost comisă la 04.05. - 05.05.2015, adică până a deveni definitivă decizia instanței de apel din 16.11.2015.

Conform art. 110 Cod penal, *antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.*

Cele relatate denotă faptul că, în momentul aplicării pedepsei prin sentința instanței de fond din 14.03.2017, în privința lui Lupei Alexandru nu exista o hotărâre definitivă de condamnare și astfel, se consideră că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal ne-având antecedente penale, or, potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, *se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.*

Prin urmare, atât instanța de fond cât și cea de apel greșit a aplicat pedeapsa lui Lupei Alexandru conform prevederilor art. 82 Cod penal, ceea ce a dus și la stabilirea eronată a categoriei penitenciarului în care inculpatul urmează să-și execute pedeapsa, făcând trimitere la alin. (4) art. 72 Cod penal.

Drept consecință, se constată că instanța de apel a menținut eroarea primei instanța referitor la stabilirea pedepsei lui Lupei Alexandru, circumstanțe care au agravat situația inculpatului și care contravine prevederilor legale.

Potrivit art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și

de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul lărgit reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Reieșind din cele expuse, conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost supus răspunderii penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră echitabil de a-i stabili inculpatului Lupei Alexandru în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni și în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită se adaugă parțial pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2015, aplicându-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani 10 (zece) luni, iar conform art. 72 alin. (3) Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând cele relatate anterior, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Lupei Alexandru urmează a fi admis, din alte motive, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Vitalie Seu.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ludmila Bîrcă în numele inculpatului Alexandru Lupei, din alte motive, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017 și sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2017, în cauza penală în privința lui Vitalie Seu și Alexandru Lupei, în latura penală în privința ultimului, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Lui Alexandru Lupei, recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită se adaugă parțial pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, aplicându-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani 10 (zece) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat din data de 13.03.2018, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 02.08.2015, până la 10.09.2016 și de la 14.03.2017 până la 13.03.2018.

În rest, dispozițiile deciziei recurate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 24 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurii Diaconu

Ion Guzun